

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Dag van de Sjabbat

Exodus 20:8

Gedenk de Sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de Sabbat van de HEERE (JHWH), uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE (JHWH) de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE (JHWH) de Sabbatdag, en heiligde die.

De Sjabbat: Het is interessant om op te merken dat het de enige dag van de week is, waar de Vader een naam aan heeft gegeven: Sjabbat. Maar hoe moeten we de Sjabbat onderhouden? En is dit gebod eigenlijk nog wel van toepassing?

We beginnen dit onderwijs met deze ene vraag: *Is de Sjabbat vandaag de dag nog van toepassing?*

Velen geloven, en houden zich eraan vast, dat de Sjabbat werd veranderd in de zondag. Laten we daar dus beginnen. Voor velen is het een essentieel onderwerp. Laten we daarom de Schrift onderzoeken, en kijken wat we daarin vinden. We moeten niet vergeten dat de mensen uit Beréa alles wat Paulus zei onderzochten, aan de hand van de Schriften.

Handelingen 17:11 (NBV)

De Joden in Berea waren welwillender dan die in Tessalonica, want ze luisterden vol belangstelling naar de verkondiging van het evangelie en bestudeerden dagelijks de Schriften om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd.

We zien dus dat alles wat Paulus zei in overeenstemming moest zijn met de Schriften. Als er in het Nieuwe Testament over 'de Schriften' wordt gesproken, gaat het om het Oude Testament. Dus moet alles in het Nieuwe Testament in overeenstemming zijn met wat in het Oude Testament is geschreven.

Het Oude Testament was dus de basis waarop het Nieuwe Testament werd geschreven. De verzen die velen aanhalen ten aanzien van de Sjabbat, staan in Handelingen. De hoofdstukken 13, 16 en 17 verwijzen allemaal naar de eigenlijke Sjabbat, de zevende dag van de week.

In Handelingen 20:7 staat echter een vers dat velen gebruiken om de zondag als de 'nieuwe sjabbat' te rechtvaardigen. Laten we dat vers gaan onderzoeken. Om de context te begrijpen, zullen we ook het vers dat ervoor staat lezen.

Handelingen 20:6-7

Wij echter vertrokken na de dagen van de ongezuurde broden per schip van Filippi en kwamen binnen 5 dagen bij hen in Troas aan, waar wij zeven dagen verbleven. Op **de eerste dag van de week**, toen de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, sprak Paulus hen toe, omdat hij de volgende dag wilde vertrekken; en hij liet zijn toespraak voortduren tot middernacht.

In vers 7 staat dat de apostelen op de eerste dag van de week samen waren gekomen. Velen menen op grond van deze tekst dat de Sjabbat vanaf dat moment op de eerste dag van de week viel.

Omdat dit vers wordt gebruikt om de zondag als nieuwe sjabbat te verantwoorden, zullen we dit vers eerst in het Grieks gaan lezen, waar in vers 7 staat: 'eerste dag van de week'. In het Grieks staat er: 'Mia ton sabbaton'. Het Griekse woord 'mia' betekent één, niet eerste. Het Griekse woord 'protos' betekent 'eerste'. Dat woord komt in deze tekst niet voor. We kunnen niet zeggen dat er iets staat, wat er eigenlijk niet staat. Het zou eigenlijk moeten worden vertaald met 'één van de Sjabbatten' (meervoud), en niet 'eerste dag van de week' (enkelvoud). Het woord 'dag' staat zelfs nergens in het Grieks genoemd, waardoor het nog moeilijker wordt om de vertaling 'eerste dag van de week' te gebruiken. Dit is een grote vertalingsfout die jarenlang als waarheid is geaccepteerd.

Maar wat betekent 'een van de Sjabbatten' eigenlijk? Om dit te kunnen begrijpen is het lezen van het voorafgaande vers essentieel. In vers 6 wordt er gesproken over het 'Feest van ongezuurde broden'. Tenzij je de Feestdagen die God ons heeft gegeven kent, lees je er makkelijk overheen. Dus waarom is het benoemen van deze Feestdag zo belangrijk? We lezen ...

Leviticus 23:4-6

Dit zijn de Feestdagen van de HEERE (JHWH), de heilige samenkomsten, die u op hun vastgestelde tijd moet uitroepen. In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, tegen het vallen van de avond, is het Pascha voor de HEERE (JHWH). **En op de vijftiende dag van die maand is het Feest van de ongezuurde broden** voor de HEERE (JHWH). Zeven dagen lang moet u dan ongezuurde broden eten.

Dan verder met vers 15:

Leviticus 23:15

U moet dan vanaf de dag na de Sabbat gaan **tellen**, vanaf de dag dat u de schoof van het beweegoffer gebracht hebt. **Zeven volle weken** zullen het zijn.

In Handelingen 20:6 lezen we dat het Feest van ongezuurde broden wordt genoemd. Wat waren ze dus aan het doen in vers 7? Ze waren de Sjabbatweken aan het tellen. Ze waren op één van de Sjabbatten in hun telling. Waarom wilde de HEERE (JHWH) dat er zeven Sjabbatten, of weken, werden geteld. Omdat op de dag na de zevende Sjabbat Sjavoe'ot valt, dat is Hebreeuws voor het Feest dat wij kennen bij de naam 'Pinksteren'. Dat is de reden dat de Pinksterdag altijd vijftig dagen na de opstanding van Christus valt. Wat is er zo belangrijk aan de Pinksterdag? Natuurlijk zal elke christelijke gelovige

verwijzen naar het Pinksterfeest uit Handelingen 2, waar de Heilige Geest werd uitgestort. En dat klopt! Maar, is dat alles? Als dat alles was, waarom zouden er Joden uit alle omliggende gebieden in Jeruzalem zijn, op die specifieke dag, in Handelingen 2? Zouden ze zich houden aan het gebod van Jahweh zoals we dat in Leviticus 23:16 kunnen lezen? Dat deden ze inderdaad.

Maar wat was er voor Jahweh zo bijzonder aan die dag voordat het verhaal uit Handelingen 2 plaatsvond? Wat betekende die dag? Als je het berekent in Exodus, dan is het hoogstwaarschijnlijk dezelfde dag waarop Mozes de Wet van God meebracht vanaf de Sinai. De dag dat de Wet aan het volk werd gegeven was dus dezelfde dag als waarop Jahweh de Geest liet neerdalen om de Wet op onze harten te schrijven, waarover we lezen in Ezechiël 36: 26-27.

In Handelingen 20 waren ze dus de Sjabbat aan het houden als Sjabbat en niet als eerste dag van de week zoals velen ons willen doen geloven. Dus, op basis van het oorspronkelijke Grieks, en wat we uit de geschiedenis weten dat God voor ons wil, kunnen we de zondag nergens vinden. Dit houdt verband met een ander gedeelte dat we kunnen vinden in 1 Korinthiërs 16:2-3:

1 Korinthiërs 16:2-3

Op elke eerste dag van de week moet ieder van u bij zichzelf iets opzijleggen om op te sparen wat in zijn vermogen is, opdat de inzamelingen niet pas dan gehouden worden, wanneer ik gekomen ben. En wanneer ik bij u gekomen ben, zal ik hen die u daarvoor geschikt acht, met brieven sturen om uw gave naar Jeruzalem over te brengen.

De woordkeuze die we hier vinden in het Grieks lijkt erg veel op die in Handelingen 20. Het verhaal in 1 Korinthiërs heeft een parallel omdat het ook gaat over het inzamelen van een offer om, met Pinksteren, of Sjavoet op z'n Hebreeuws, mee te nemen naar Jeruzalem. Hoe weten we dat? Het staat geschreven in de Torah;

Deuteronomium 16:16

Drie keer per jaar moet alles wat mannelijk is onder u, verschijnen voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, op de plaats die Hij zal uitkiezen: op het Feest van de ongezuurde broden, op het Wekenfeest en op het Loofhuttenfeest. Men mag echter niet met lege handen voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) verschijnen,

Sjavoet ofwel Pinksteren wordt ook het Wekenfeest genoemd, vanwege het tellen van de weken. Paulus gaf ze instructies aan de hand van het gebod dat al was gegeven in het Oude Testament

De kerk mist vandaag de dag zoveel, omdat het Oude Testament enkel wordt gezien als 'mooie verhalen om van te leren...', en niet als de basis waarop het Nieuwe Testament werd geschreven.

Er zijn er ook die verwijzen naar Galaten 4 als bewijs dat de zondag nu de nieuwe sjabbat is.

Galaten 4:8-10

Maar destijds, toen u God niet kende, diende u hen die van nature geen goden zijn; en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u weer van voren af aan wilt dienen? U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren.

In vers 10 wordt niet gesproken over de Sjabbat, of over de Feesten van God. Hoe weten we dat? Dit waren heidenen die Gods wegen nooit hadden onderhouden. In vers 8 stond namelijk geschreven dat ze God vroeger niet kenden.

Laten we nu naar vers 9 kijken; Er staat dat ze **terugkeren**. Naar wat? Naar hun heidense feesten. Iemand die zich niet aan Gods Wetten hield kan niet terugkeren naar het houden van Gods Wetten, omdat hij die wegen nooit had bewandeld. In vers 8 zien we duidelijk dat ze andere goden hadden gediend. Ze gebruikten de wet als een 'checklist'. Op het moment dat ze aan hun 'verplichtingen' aan God hadden voldaan en gered waren, gingen ze weer verder met de dingen die ze hadden gedaan voordat ze tot geloof waren gekomen; hun heidense gebruiken en heidense feestdagen. Vanuit hun heidense gedachtegoed was dat begrijpelijk. Ze waren gewend aan het dienen van meerdere goden. Er was een soort van 'eens gered, altijd gered'-perspectief. Ze geloofden dat, nadat ze hun verplichtingen tegenover God hadden voldaan en gered waren, ze verder konden gaan met hun andere heidense gebruiken en feestdagen.

Het probleem van de Galaten was dat ze van de wal in de sloot terecht waren gekomen. Ze probeerden door het onderhouden van regels uit de Wet van God, gered te worden. Nog erger ... ze besloten om ook de gebruiken en de feestdagen van hun andere goden te onderhouden. Ze volgden daarmee het principe van iets doen ... om te worden gered. Datzelfde principe kwam ook in hun heidense godsdienst voor. Het principe om iets te moeten doen, om hun redding te verdienen. De Galaten probeerden dus om te worden gered door de Wet. Dat is echter onmogelijk. Niemand kan worden gered door de Wet te houden.

Begrijp dat alsjeblieft goed; Niemand kan worden gered door zich aan de Wet te houden. Je houdt je niet aan de Wet om te **worden** gered, maar omdat je **bent** gered. Het gehoorzamen van de Wet is de **vrucht** van je redding, niet de **reden** voor je redding.

Laten we eens verder kijken in Galaten.

Galaten 5:4

U bent van Christus losgeraakt, u die door de Wet **gerechtvaardigd** wilt worden; en daarmee bent u uit de genade gevallen.

Niemand kan door zijn werken worden gered. We worden gered, en onze werken zijn een **bewijs** van onze redding. Maar, door de werken word je niet gered. Er is geen behoud in het houden van de Wet.

Dat betekent het volgende: Het houden van de Wet kan je niet verlossen. Je kan niet worden gerechtvaardigd voor je redding door het houden van de Wet. Redding kan alleen worden gevonden in het verlossende werk van Christus. Echter, als we bij Christus horen streven we naar gehoorzaamheid aan de Wet, zoals Christus ons heeft voorgeleefd. In 1 Johannes staat daarover het volgende:

1 Johannes 2:6

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Anderen verwijzen naar Romeinen 14:5 en zeggen dat het niet langer nodig is om de Sjabbat te houden. Dit vers moet samen met vers 6 worden gelezen, om de context te kunnen begrijpen. Het gaat over vasten. Sommigen vonden dat vasten op de ene dag van grotere waarde was dan op de andere dag ... en anderen geloofden dat het niet uitmaakte op welke dag je vastte.

Romeinen 14:5-6

De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn. Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere. **Wie eet, eet voor de Heere, want hij dankt God. En wie niet eet, eet niet voor de Heere, en ook hij dankt God.**

Het onderwerp van vers 5 en 6 is eten in het algemeen. Er wordt vaak aangenomen dat het hier gaat om de voedselwetten die in de Wet worden beschreven. Als je daar vragen over hebt, kijk dan alsjeblieft naar onze studies: "[Handelingen 10 - het visioen van Petrus](#)" en "[1 Timotheüs 4 Kunnen we alles eten?](#)"

Maar hoe kan iemand zeggen dat er in dit vers, of in welk vers dan ook, wordt gezegd dat je de Sjabbat niet meer hoeft te onderhouden? Het woord 'Sjabbat' wordt in deze tekst helemaal niet genoemd! Waar in de Bijbel wordt gezegd dat we de Sjabbat niet meer hoeven te houden?

Ik meen het serieus! Waar zegt God: "Je hoeft mijn Sjabbat niet meer te onderhouden"? Waar kan die instructie worden gevonden? Nergens! Bijna alle verzen die mensen gebruiken om hun geloof, dat de Sjabbat er niet meer toe doet, te ondersteunen zijn woorden van Paulus.

Laten we niet vergeten, zoals ook in het begin van dit onderwijs al werd gezegd, dat alles wat Paulus zei in overeenstemming moest zijn met het Oude Testament, de Tenach. Want dat was het woord waaraan de mensen uit Berea de woorden van Paulus toetsten.

Moeten we dan zeggen dat de woorden van Paulus in strijd zijn met het Oude Testament? Of dat de woorden van Paulus in de loop der eeuwen zijn verdraaid? Laten we 2 Petrus 3:15 ernaast leggen:

2 Petrus 3:15-17 (NBV)

Bedenk dat het geduld van onze Heer uw redding is. Dat heeft ook onze geliefde broeder Paulus u geschreven met de wijsheid die hem is geschonken. Hij schrijft dit overigens in alle brieven waarin hij dit onderwerp ter sprake brengt. **Daarin staat een en ander dat moeilijk te begrijpen is en dat door onwetende en onstandvastige mensen, wordt verdraaid; dat doen ze trouwens ook met de overige geschriften,** tot hun eigen ondergang. Geliefde broeders en zusters, u weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat u niet meeslepen op de **dwaalwegen van wettelozen.** Laat uw standvastigheid niet varen.

Als we dieper op dit materiaal ingaan, vergeet dan niet dat Paulus nooit tegen het Woord van God ingaat, maar we zullen zien dat zijn woorden verdraaid zijn door de erfenis van wetteloze mensen.

Er zijn ook mensen die verwijzen naar Kolossenzen 2 om aan te tonen dat het elke dag Sjabbat is.

Kolossenzen 2:16

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of **op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de Sabbatten.**

Velen gebruiken deze tekst om aan te tonen dat niemand je kan veroordelen omdat je de Sjabbat niet op zaterdag houdt. Het gaat nu alleen nog maar om het volgen van Christus.

In dit vers gaat het er echter om dat Paulus de gelovigen aanmoedigt om zich niet te laten veroordelen omdat ze de juiste dag onderhouden, die in de Wet van God wordt voorgeschreven. We moeten niet vergeten dat Paulus even daarvoor, in Kolossenzen 2:8 het volgende zegt:

Kolossenzen 2:8 (NBV)

Wees op uw hoede en laat u niet meeslepen door holle en misleidende theorieën die op **menselijke tradities** zijn gebaseerd en zich richten op **de machten van de wereld** en niet op Christus.

De instructies van de HEERE (JHWH) komen niet eens in de buurt van 'holle en misleidende theorieën'. De instructies van de HEERE (JHWH) zijn evenmin menselijke tradities en de machten van deze wereld. Vergelijk op dezelfde manier de woorden die hij spreekt in vers 20-22:

Kolossenzen 2:20-22 (NBV)

Als u met Christus dood bent voor **de machten van de wereld**, waarom laat u zich dan geboden opleggen alsof u nog in de wereld leeft? 'Raak dit niet aan, proef dat niet, blijf daarvan af' het zijn menselijke voorschriften en principes over zaken die door het gebruik vergaan.

Als we het verhaal in context lezen, komen we erachter dat er gnostici zijn die de doctrines van de Kolossenzen proberen te vervuilen. De gnostici leidden de Kolossenzen weg van datgene wat Paulus hun had geleerd, en in uitvoering bracht; de Wet van God. Het doen van 'Bijbeldingen' op de 'Bijbelse manier'. Ze begonnen zelfs hun gnostische gedachten en eigen geboden op te leggen, die te maken hadden met vleeselijke pleziertjes, verwaarloosden hun lichaam, etc. 'Raak dit niet aan, proef dat niet, blijf daarvan af', dergelijke dingen. De Feesten van de HEERE (JHWH) waren een groot probleem voor de gnostici, omdat eten dan centraal stond, daarom worden het juist 'Feesten' genoemd.

De gnostici aanbaden engelen en streefden naar onontdekte wijsheid. Ze haatten Gods Feesten, omdat ze vonden dat alle fysieke zaken, waaronder voedsel, slecht waren. De conclusie is dan ook, dat de gnostici aan de Kolossenzen vertelden dat ze de Feesten niet moesten vieren. Dat is de reden dat Paulus zei dat ze zich niet moesten laten veroordelen als ze deze **wel** hielden.

Het is misschien goed om voor jezelf een korte studie te houden naar de gnostici. Je zult verbaasd staan wat je zult ontdekken! In sommige Bijbels staan zelfs kanttekeningen die uitweiden over de gnostici (bijv. in de Zondervan Life Application Bible).

Paulus was fel gekant tegen de gnostici en hun tradities. Die tradities gingen duidelijk in tegen de Wet van God en tegen wat Christus aan het kruis deed, op elke mogelijk manier. Paulus zegt dan ook dat deze voorschriften en doctrines voortkomen uit het brein van mensen, en niet uit God. Hij laat ons weten dat dit niets met Gods Wet te maken heeft, maar met menselijke tradities.

Begrijp alsjeblieft goed dat de Wet geen menselijke inzetten en tradities bevat. De Wet bevat Gods geboden. Het zijn Zijn instructies voor ons waarin Hij ons voorschrijft hoe we moeten leven.

De bemoediging in vers 16 gaat over de gehoorzaamheid aan gevestigde gebruiken uit de Wet. Kijk nog eens naar vers 17. Er staat niet dat die gebruiken in Christus zijn weggedaan. Er staat dat het schaduwen zijn van de dingen die nog komen. Dat ze moeten worden gehouden, omdat ze ons herinneren aan de dingen die nog moeten gebeuren.

Overweeg het volgende eens ...

De lentefeesten zoals Pascha, Eerstelingen, Ongezuurde Broden en Pinksteren zijn heilige dagen die dingen uit het verleden vertellen, maar de invulling ervan werd enkel in Christus gevonden. Die heilige dagen wezen dus altijd al profetisch vooruit naar Christus. En nu wijzen ze terug naar Hem ... als een herinnering aan Hem en aan alles wat Hij heeft gedaan.

Paulus benoemt de Feesten, de nieuwe maansvieringen en de Sjabbat ook als profetische wegwijzers. Hij verwijst naar de Feesten die in de herfst vallen. Dit zijn: Bazuinendag, Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest. De Nieuwe Maansviering is Bazuinendag. Het is de enige heilige dag die God aan ons gegeven heeft, die op een Nieuwe Maan valt. Het wijst vooruit naar de dag dat Christus zal terugkomen.

Hij noemt ook de Sjabbat. Waar is de Sjabbat een voorafschaduw van? Het wijst vooruit naar het Duizendjarig Vrederijk.

Voor hen die hier nog nooit van hebben gehoord, zal ik het kort uitleggen door een aantal voorbeelden te geven; Een vers waar vaak naar wordt verwezen staat in 2 Petrus 3:8:

2 Petrus 3:8

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat **één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.**

Vaak wordt deze tekst zo uitgelegd dat Petrus hier duidelijk wil maken dat God niets met de tijd te stellen heeft. En dat zou heel goed kunnen. Er is echter meer om te overdenken;

We zullen laten zien hoe Petrus deze woorden gebruikte om te laten zien hoe God naar de tijd kijkt. We weten dat God alles heeft gemaakt in 6 dagen, en daarna uitrust van zijn werk op de 7e dag. We zien datzelfde plan uitgewerkt door de eeuwen heen. Vergelijk eens wat er wordt gezegd over de dagen van de mens.

Genesis 6:3

Toen zei de HEERE (JHWH): Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat hij vlees is, maar **zijn dagen zullen honderdtwintig jaar (sjana) zijn.**

De Vader zegt dat de dagen van de mens 120 jaar zullen zijn. Door het gebruik van het Hebreeuwse woord 'sjana', dat hier wordt gebruikt voor 'jaren', is het heel duidelijk dat het om jaren gaat. We vragen ons alleen wel af of de Vader ons iets diepers wil laten zien in deze tekst. Als we erover nadenken, komen we tot de conclusie dat de gemiddelde leeftijd van mensen na de zondvloed, veel minder was dan 120 jaar. Als we het echter vertalen met 120 'tellingen', in de vorm van jubeljaren, komen we uit op een

totaal van 6000 jaar. De dagen van de mens zijn 120 jaar (jubeljaren). 120 jubeljaren ofwel periodes van 50 jaar is gelijk aan 6000 jaren. Voor meer informatie hierover, bekijk onze studies: "[De vierde en de zevende dag](#)" (2 delen) en "[De profetie van de schepping](#)". We weten dat er tussen Adam en Jesjoea ongeveer 4000 jaren zijn. Dan zijn er nog 2000 jaren vanaf Jesjoea tot de huidige dag. Dat betekent dat we vlakbij de zevende periode van duizend jaar leven. De duizendjarige regering van Jesjoea, die in Openbaring wordt voorzgd.

Elke keer als je de frase 'Dag des Heeren' leest, verwijst dat over het algemeen naar het begin van, of naar de gehele regeringsperiode van Jesjoea in het duizendjarig rijk ... de 'zevende dag' van rust. En dat is de reden waarom Petrus noemt dat een dag als duizend jaar is en duizend jaar als één dag, want een aantal verzen verderop, in vers 10, spreekt hij over de Dag des Heeren. Voor meer informatie hierover verwijzen we naar onze studie: "[Hebreeën 4: In Zijn rust nu of later?](#)"

De Sjabbat en de Najaarsfeesten zullen dus letterlijk worden vervuld bij de tweede komst van Jesjoea. Net zoals de Voorjaarsfeesten zijn vervuld bij Zijn eerste komst. De Feesten zijn dus een schaduw van de werkelijkheid die nog gaat komen, en waar we nu in leven, en ze wijzen vooruit naar de werkelijkheid die nog komen gaat, net zoals het geval was bij de Voorjaarsfeesten.

Neem nu het volgende in overweging: Welke opdracht gaf Jesjoea aan Zijn discipelen, vlak voordat Hij naar de hemel opsteeg? Hij gaf hun de opdracht om op pad te gaan en discipelen te maken.

Mattheüs 28:19

[Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.](#)

Ze hadden de opdracht om een licht te zijn voor alle omringende volken. Ze moesten anderen onderwijzen om in de waarheid te wandelen. In het duizendjarig rijk komt een dag, de grote Sjabbat van de Heer, wanneer we zelfs van die opdracht - het maken van discipelen- mogen uitrusten.

Jeremia 31:34

[Dan zullen zij **niet meer eenieder** zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE \(JHWH\), **want zij zullen Mij allen kennen**, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE \(JHWH\). Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken.](#)

Net zoals wij op de zevende dag van de week moeten uitrusten, zo zal er ook een Sjabbatsrust zijn in het zevende millennium. In de profetie wordt dit 'de Dag des Heeren' genoemd. Dit is waar de zevende dag van de week profetisch naar vooruitwijst de Duizendjarige regering van Christus. Daar wordt in Handelingen 3:21 naar vooruit gewezen.

Handelingen 3:21

[Hem moet de hemel ontvangen **tot de tijden** waarin alle dingen **worden hersteld**, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen.](#)

Als Hij terugkomt zal alles worden hersteld. Dat betekent dat iedereen gehoorzaam zal zijn aan wat Hij vanaf het begin heeft vastgesteld; de zevende dag als rustdag. Lees ook ...

Jesaja 66:22-23

Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Ik ga maken, voor Mijn aangezicht zullen blijven staan, spreekt de HEERE (JHWH), zo zullen ook uw nageslacht en uw naam blijven staan. En het zal geschieden dat **van nieuwe maan tot nieuwe maan en van Sabbat tot Sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht**, zegt de HEERE (JHWH).

Zelfs hier zien we een bevestiging dat het verlangen van de Vader is dat iedereen zijn Sjabbat viert, ook in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde. Bij de schepping heeft Hij zijn Sjabbat gevestigd, bij de eerste komst van de Messias heeft Hij die bevestigd, en bij de tweede komst zal de Sjabbat nog steeds bestaan. We weten dat Hij gisteren, vandaag en morgen dezelfde is. Waarom geloven we dan dat Hij halverwege de tijd de Sjabbat zou hebben afgeschaft, om die daarna weer terug te brengen?

Sommigen halen Hebreëen 4 aan, om aan te tonen dat de hemel nu onze Sjabbat in de Heer zal zijn. Laten we die tekst in Hebreëen 4 eens gaan bekijken. Om niet steeds in herhaling te vallen, willen we je wijzen op onze studie: "[Hebreëen 4: In Zijn rust, nu of later?](#)".

Het staat vast dat de duizendjarige regering van Jesjoea onze ultieme Sjabbatsrust zal zijn. Het is de rust die we zullen binnengaan na de Dag des Oordeels. Laten we in gedachten houden dat Jesjoea in Markus 2:28 zei dat Hij Heer van de Sjabbat is. De wekelijkse Sjabbat is een profetische blik op de laatste duizend jaar, de Dag des Heeren. Het is op die dag, de 1000-jarige periode, de periode waarin Hij op aarde zal heersen als Koning der Koningen en als Heere der Heren en als Heer van de Sjabbat.

Later we Hebreëen 4 eens wat nader gaan bekijken. De belofte die nog steeds van kracht is om Zijn rust binnen te gaan:

Hebreëen 4:1 (NBV)

Aangezien de belofte om binnen te gaan in Gods rust nog steeds van kracht is, moeten we ervoor waken dat iemand van u ook maar de schijn wekt deze gelegenheid aan zich voorbij te laten gaan.

De schrijver van Hebreëen waarschuwt ons voor wat er met Israël is gebeurd in de woestijn;

Hebreëen 4:2

Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Het valt op dat in vers 2 wordt gezegd dat zij hetzelfde Evangelie hebben ontvangen dat wij ook hebben gehoord. We hebben hetzelfde Woord van God gekregen dat zij ook hebben gekregen. Aan hoevelen van ons is verkondigd dat het in het Nieuwe Testament alleen maar gaat om het Nieuwe Evangelie? Denk daar maar eens over door. Voor verder onderwijs over het Evangelie verwijzen we naar onze studie: "[Wat is het Evangelie?](#)".

De schrijver van Hebreëen 4 legt hier uit dat ze niet voldoende geloof hadden om het Woord van God uit te dragen. Want als ze geloof hadden gehad, hadden ze het Woord van God uitgevoerd. Het DOEN van het Woord van God laat zien dat je er echt in gelooft. Zoals in vers 2 wordt gezegd: Ze combineerden

het Woord dat ze hoorden niet met geloof. Daarmee wordt bedoeld dat ze niet gehoorzaam waren aan het Woord. Vers 3 zegt: Hij die gelooft, die vertrouwen heeft, én gehoorzaamt, gaat die rust binnen.

Hebreeën 4:3 (NBV)

Omdat **wij echter geloven, gaan we binnen in de rust** waarvan eerder sprake was: 'In Mijn toorn heb ik gezworen: "Nooit zullen ze binnengaan in Mijn rust"- en dat terwijl Zijn werk toch al met de grondvesting van de wereld voltooid werd!

Net als in vers 1 al werd gezegd zijn we nog niet binnengegaan in die rust. Vers 3 gaat over diegenen die hebben geloofd, vers 2 impliceert dat zij die hun geloof hebben geleefd of de wedloop hebben gelopen - zoals Paulus het noemt - in die rust zullen binnengaan. We geloven, en we blijven geloven, maar totdat we het einde zullen bereiken, hebben we nog niet ten volle geloofd. Hij die gelooft, is hij die gehoorzaam is. Klinkt dat je vreemd in de oren? Overweeg dan het volgende uit hoofdstuk 3.

Hebreeën 3:14

Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden.

Hebreeën 3:16-19 (NBV)

wie waren het dan die Zijn stem hoorden en toch opstandig werden? Waren dat niet degenen die onder Mozes' leiding uit Egypte waren weggetrokken? Wie werden veertig jaar lang door Zijn woede getroffen? Waren dat niet degenen die gezondigd hadden en van wie de lijken neervielen in de woestijn? En aan wie zwoer Hij dat ze niet zouden binnengaan in Zijn rust - **toch zeker aan hen die ongehoorzaam waren? Zo zien we dat zij er niet konden binnengaan vanwege hun ongelof.**

We zien dus dat zij niet konden binnengaan vanwege hun ongelof. De Schrift zegt dat degene die gehoorzaamt degene is die gelooft. Daarna schrijft de auteur over de 'Dag des Heeren', de dag van rust, als de zevende dag.

Hebreeën 4:4-10 (NBV)

Over de zevende dag wordt immers ergens gezegd: 'En op de zevende dag rustte God van al Zijn werk', terwijl hier wordt gezegd: 'Nooit zullen ze binnengaan in Mijn rust.' Het staat dus vast dat er wel mensen in kunnen binnengaan. En omdat zij aan wie vroeger het goede nieuws verkondigd is, er vanwege hun ongehoorzaamheid niet zijn binnengegaan, legt God nu opnieuw een dag vast, een 'vandaag', waarover Hij, zoals eerder is opgemerkt, lange tijd later David heeft laten zeggen: 'Horen jullie vandaag Zijn stem, wees dan niet koppig.' Was de rust hun al door Jozua gegeven, dan zou God daarna niet meer over een andere dag hebben gesproken. Er wacht het volk van God dus nog steeds een Sabbatsrust. En wie is binnengegaan in Zijn rust, vindt rust na zijn werk zoals God na het Zijne.

Je ziet hier dus dat er nog een dag van rust op ons wacht. Niet eerder dan dat we de Sabbatsrust binnengaan, de laatste 1000 jaar, de dag van de Heer, dat we eindelijk kunnen ophouden met ons werk. De meesten zullen het met mij eens zijn dat we nog steeds werken. Het Woord wordt nog steeds gedeeld, en we onderwijzen de volken. De rust blijft bestaan. Toen Israël in de woestijn het verbond verbrak gingen ze Zijn rust niet binnen. Ze ontvingen hetzelfde evangelie als wij, maar leefden er niet in geloof naar. Ze bleven opzettelijk zondigen, en ze bleven ongehoorzaam. Ze bleven zonder geloof. Dus,

als wij het Woord van God niet volgen, betekent dat dan dat wij niet zullen binnengaan in die op handen zijnde rust in het duizendjarig vrede-rijk?

Laten we verder lezen in hoofdstuk 4.

Hebreeën 4:11-13

Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen. Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

We moeten onze best blijven doen om die rust te kunnen binnengaan. Dat betekent dat we in overeenstemming met Gods Woord leven en niet daarmee in strijd zoals de kinderen van Israël deden in de woestijn. Als je zegt dat je gelooft en je vertrouwen stelt op het Woord van God, waarvan Jesjoea zegt dat Hij dat is, gisteren, vandaag en voor altijd dezelfde, dan zul je het héle Woord van God willen navolgen, en niet maar een paar dingen daaruit ... en dat begint met de Sjabbat. Neem het volgende in overweging;

Lukas 23:56 (NBV)

Daarna gingen ze naar huis en bereidden ze geurige olie en balsem. Op Sabbat namen ze de **voorgeschreven** rust in acht.

Dit was na de dood van Christus, tenminste tussen de dood en opstanding van Christus. We zien dat Zijn volgelingen nog steeds de Sjabbat onderhouden. Sterker nog, Lukas schreef dit jaren na de dood van de Messias. Lukas schrijft dat dit nog steeds een gebod was, in de tegenwoordige tijd. Lukas schreef niet 'volgens wat ooit een gebod **'was'**'. We moeten nog steeds rusten op de Sjabbat en het gebod hierover is niet veranderd. Als de zondag door Christus werd ingesteld, als de nieuwe Sjabbat, dan zouden we dat uit Zijn eigen mond hebben moeten horen. Of niet? Wat wás het laatste gebod dat Hij aan Zijn volgelingen gaf in Mattheüs 28?

Mattheüs 28:18 (NBV)

Jezus kwam op hen toe en zei 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en **hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb**. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

"...hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb...". Wat had Hij hun dan opgedragen? Dat kun je vijf hoofdstukken eerder lezen, in Mattheüs 23:2.

Mattheüs 23:1-3 (NBV)

Daarna richtte Jezus zich tot de menigte en tot zijn leerlingen en zei: De schriftgeleerden en de Farizeeën hebben **plaatsgenomen op de stoel van Mozes**. Houd je dus aan alles wat ze jullie zeggen en handel daarnaar; maar handel niet naar hun daden, want ze doen zelf niet wat ze jullie voorhouden.

Hij droeg ze op om Mozes te gehoorzamen. Dit waren de laatste woorden die Christus sprak tot Zijn discipelen, in Mattheüs. Nergens in de instructies die Hij gaf na Zijn opstanding, zul je vinden dat Hij iets zegt dat tegen de geboden van Mozes ingaat. Nergens. Net zoals Christus Zijn discipelen in Mattheüs 23 opdraagt om Mozes te gehoorzamen en ze daarna opdraagt om ... nieuwe discipelen te leren dat ze alles moeten gehoorzamen wat Hij ze heeft geleerd.

We zien dat ze het gebod uit Mattheüs 28 toepassen in Handelingen 15.

Handelingen 15:20-21 (NBV)

... dat ze zich dienen te onthouden van wat door de afgodendienst bezoedeld is, van ontucht, van vlees waar nog bloed in zit en van het bloed zelf." Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, **want hij wordt elke Sabbat in de synagogen voorgelezen.**

We zien dus dat de discipelen hier oprecht gehoorzaam zijn in wat Jesjoea hen had geboden, en dat ze aan anderen leren om gehoorzaam te zijn aan Mozes.

In het Nieuwe Testament gaat het er volledig over dat de Wet in onze harten moet zijn geschreven. We mogen dus gehoorzaam zijn aan de **hele** Wet! In Jeremia 31 en Ezechiël 36 wordt heel duidelijk geprofeteerd hoe de Wet levend zal zijn in het Nieuwe Verbond. Veel te vaak wordt aan deze teksten voorbij gegaan, of wordt er overheen gelezen, zonder dat men zich beseft hoe ze moeten worden toegepast in ons leven van alle dag, laat staan hoe men naar de Sjabbat kijkt;

Sommigen zeggen dat de Sjabbat alleen aan de Joden is gegeven en dat zondag de 'nieuwe sjabbat' is voor de gelovigen in Christus. Het probleem met deze stelling is dat er wordt beweerd dat er twee wetten zijn. Twee manieren van gehoorzamen, twee manieren om God te volgen, één weg voor de Joden en één weg voor de heidenen. Laten we de woorden van Paulus niet vergeten:

Efeze 4:4-6

Er is **één** lichaam en **één** Geest, zoals u ook geroepen bent tot **één** hoop van uw roeping. **één** Heere, **één** geloof, **één** doop, **één** God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is.

Romeinen 10:12 (WV)

Er bestaat **geen verschil tussen Joden en Grieken**. Zij hebben allemaal dezelfde Heer, rijk aan gaven voor allen die Hem aanroepen."

En

Kolossenzen 3:11 (WV)

Dan is er geen sprake meer van Griek of Jood, besnedene of onbesnedene, barbaar, Skyth, slaaf, of vrije mens. Maar alles in allen is Christus.

Zoals vermeld in Handelingen 15 aangaande nieuwe gelovigen, groeien we allemaal in gehoorzaamheid naarmate we groeien in begrip van het Woord. We moeten niet vergeten dat gehoorzaamheid geen **vereiste** is voor redding. Het is de **vrucht van** onze redding. Dus in het lichaam van Christus zullen er velen op verschillende etappes van hun weg zijn. Maar ze zijn allemaal in het lichaam. Vrucht verschijnt

niet uit niets, het groeit. Eigenlijk is de vrucht het verlangen om naar gehoorzaamheid aan Gods Woord te streven. Dit staat tegenover het totaal ontbreken van een dergelijk verlangen. Dit wordt uitgebreid behandeld in onze studie: "[De vruchten van wolven](#)". Dus Kolossenzen 3 zegt; "**Dan is er geen sprake meer is van Griek of Jood, besnedene of onbesnedene, barbaar, Skyth, slaaf, of vrije mens. Maar alles in allen is Christus.**" Hoewel we allemaal leren en groeien, leren en groeien we allemaal in Christus. Die ene Weg, die ene Waarheid, dat ene Leven.

De uitspraak van Paulus komt exact overeen met wat er staat in Numeri 15:

Numeri 15:15-16 (WV)

[In de gemeente geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u woont, voor alle generaties, hetzelfde voorschrift. De vreemdelingen zijn voor de HEER gelijk. **Dezelfde Wet en dezelfde regel geldt dus voor u en voor de vreemdeling die bij u woont.**](#)

Exodus 12:49

[Eén Wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling die te midden van u verblijft.](#)

Het idee van vreemdelingen die deel uit maken van Gods volk of erop worden geënt was geen nieuw concept in het Nieuwe Testament. Zo is het altijd al geweest. Voor verdere verdieping in dit onderwerp verwijzen we naar onze studie: "[Geënt](#)". Hier zien we dat zelfs toen Mozes de Wet/Torah presenteerde deze voor iedereen was die ervoor koos om God te volgen. Niet alleen voor de nakomelingen van Jacob. Dit laat ons duidelijk weten dat het [de Wet] niet alleen voor de Joden is, zoals velen graag zeggen. Maar veeleer voor iedereen die kiest om God te volgen.

Nog steeds zijn er die volhouden dat zondag de nieuwe sjabbat is voor gelovigen in Christus. Maar het grootste probleem hiermee is, dat er geen enkel vers is wat ons richting de zondag wijst. Geen. Geen enkele! Dus als de Geschriften ons niet wijzen op een wijziging van de Sjabbat ... wanneer, waar en hoe is 'de kerk' dan op het punt gekomen om de zondag te accepteren als de NIEUWE sjabbatsdag? Je hoeft niet erg diep te graven om daar achter te komen en je zult wellicht verbaasd zijn over onze bevindingen. Overweeg de volgende citaten, we hebben er daadwerkelijk een heel aantal. Maar we delen ze om een punt vast te stellen zoals u zult zien.

"Ik heb herhaaldelijk 1000 dollar geboden aan een ieder die mij kan aantonen, op basis van alleen de Bijbel, dat we verplicht zijn de zondag te heiligen. Zo een wet staat er niet in de Bijbel. Het is uitsluitend een wet van de 'heilige' katholieke kerk. In de Bijbel staat: 'Gedenk de Sabbatdag dat u die heiligt.' De katholieke kerk zegt: 'Nee. Door de goddelijke macht aan mij gegeven schaf ik de Sabbatdag af en gebied u de eerste dag van de week te heiligen.' En zie! De hele geciviliseerde wereld buigt in eerbiedige gehoorzaamheid naar het gebod van de 'heilige' katholieke kerk."

(Father T. Enright, C.S.S.R. of the Redemptoral College, Kansa City, in een toespraak bij Hartford, Kansas, 18 Febr 1884, printed in History of the Sabbath, p. 802)

Nog een uitspraak:

"Wellicht het meeste gedurfde ooit, de meest revolutionaire verandering ingevoerd door de kerk, gebeurde in de eerste eeuw (na Christus) De heilige dag, de Sabbat, werd veranderd van zaterdag naar zondag. 'De dag van de Heere' is gekozen niet op basis van aanwijzingen uit de Schrift, maar op basis van het gevoel van eigenmacht van de (katholieke) kerk. Mensen die vinden dat de Schrift de enige

autoriteit zou moeten zijn, zouden logischerwijs Zevende-dags Adventisten moeten worden en de zaterdag heilig houden."

(St Catherine Church Sentinel, Algonac, Michigan, May 21, 1995.

"Het was de katholieke kerk die...de rust naar zondag verschoof als herdenking aan de opstanding van onze Heere. Daardoor is het onderhouden van het zondagsgebod door de protestanten een eerbetoon, ondanks hun eigen beweringen, aan de autoriteit van de (katholieke) kerk."

(Monsignor Louis Segur, Plain Talk About The Protestantism of Today, p. 213.).

"We doen er goed aan de Presbyterianen, baptisten, methodisten en alle andere christenen eraan te herinneren, dat de Bijbel hen nergens ondersteunt in hun onderhouden van de zondag. Zondag is een instelling van de Rooms katholieke kerk, en het onderhouden van deze dag betekent het onderhouden van een gebod van de katholieke kerk."

(Priest Brady, in an address reported in The News, Elizabeth, New Jersey, March 18, 1903.)

"Zondag is een katholieke instelling en de claim om deze te onderhouden kan alleen verdedigd worden op basis van katholieke principes ... Er is in de Schrift geen enkele passage te vinden die de verschuiving van de wekelijkse publieke aanbidding van de laatste dag van de week naar de eerste rechtvaardigt."

(Catholic Press, Sydney, Australia, August 1900.)

"Bijvoorbeeld, nergens in de Bijbel kunnen we terugvinden dat de apostelen of Christus hebben geboden om de Sabbat te veranderen van zaterdag naar zondag. We hebben het gebod van God, gegeven aan Mozes, om de Sabbatsdag heilig te houden, dat is de zevende dag van de week, de zaterdag. Vandaag de dag onderhouden de meeste christenen de zondag, omdat die dag door de [katholieke] kerk is geopenbaard, buiten de Bijbel om."

(Catholic Virginian, October 3, 1947, p.9, article "To Tell You the Truth.")

"De meeste christenen nemen aan dat zondag de Bijbels goedgekeurde dag van aanbidding is. De katholieke kerk bestrijdt dat zij de christelijke aanbidding veranderde van de Bijbelse Sabbat naar de zondag, en dat het niet eerlijk is en een ontkenning van de katholieke autoriteit om te argumenteren dat de verandering in de Bijbel is gemaakt. Als protestanten hun leer enkel en alleen willen baseren op de Bijbel, dan zouden ze moeten aanbidden op zaterdag (Sabbat)."

(Rome's Challenge, [www.immaculateheart.com/maryonline], Dec 2003)

"Sommige theologen hebben beweerd dat God evenzo de zondag als dag van aanbidding heeft aangewezen vanaf het begin van de 'nieuwe wet', dat Hij Zelf expliciet de zondag heeft ingesteld in plaats van de Sabbat. Maar van die theorie is nu volledig afstand genomen. Het wordt nu 'algemeen aanvaard' dat God simpelweg Zijn kerk de bevoegdheid gaf om welke dag of dagen dan ook aan te wijzen als 'heilige dagen'. De (Rooms katholieke) kerk koos zondag, de eerste dag van de week, en voegde in de loop der tijd andere dagen als 'heilige' dagen toe."

(John Laux, A Course in Religion for Cathlic High Schools and Academies 1936 edition, vol. 1, p. 51.)

"Zonder twijfel de eerste wet, kerkelijk dan wel civiel, voor de in acht name van rust op de zondag is het uitgevaardigde 'rust-edict' door Constantijn in 321 na Chr."

(Chambers Encyclopedia, Article: "Sunday".)

Het volgende is wat Constantijns wet de mensen voorschreef:

"Laat alle rechters en stedelingen, en iedere andere beroepsgroep rusten op de 'eerbiedwaardige' dag van de zon; maar laat hen die op het platteland verblijven, vrijelijk en zonder beperkingen hun landbouwwerkzaamheden uitvoeren; want het gebeurt vaak dat er geen andere dag beter geschikt is voor het zaaien van maïs of het planten van wijnstokken; zodat het niet gebeurt dat het kritieke moment voorbij gaat, en de mensen hun grondstoffen, toegekend door de hemel, kwijtraken."

(Translated from the original edict in Latin, now in Harvard College UU.S.A. - Also in codex Justinianus. lib. 3, tit. 12, 3; translated in Phillip Schaff's History of the Christian Church, (Vol. 3, p. 380.)

Niet lang na Constantijns eerste zondagswet van 321 na Chr., maakte de Roomse kerk het tot een officiële kerkelijke doctrine door te verklaren dat het [Sjabbat] een Joodse dag was. Deze kerkelijke doctrine verplichtte alle christenen om het vierde gebod te breken door te werken op de Sjabbat.

"Christenen zullen niet Judaïzeren [Joods doen] en rusten op de zaterdag [oorspronkelijk staat er: sabbato, zullen niet rusten op de Sabbat], maar ze zullen werken op die dag; maar de dag van de Heere zullen zij in het bijzonder eren, en als christenen, zullen ze, indien mogelijk, niet werken op die dag. [zondag] Als ze echter Judaïzerend worden aangetroffen, dan zullen ze worden uitgesloten [anathema-geëxcommuniceerd] van Christus."

(Council of Laodicea, A.D. 337 - Also in Encyclopaedia Britannica, 1899 Edition)

Oké, ik denk dat u het plaatje wel ziet. Zowel de Schrift als de geschiedenis bewijzen dat het vierde gebod, de zevende-dag-Sjabbat, nooit is veranderd, niet door Jesjoea noch door Zijn apostelen. De waarheid is dat de verandering van de Sjabbat pas 300 jaar na de hemelvaart van de Heere Jezus kwam. Het was de Rooms katholieke kerk die de Sjabbat veranderde in zondag. De protestantse kerk echter, die beweert de katholieke kerk te hebben verlaten, houdt nog steeds vast aan één van de belangrijkste elementen van de katholieke kerk vandaag de dag, het houden van de zondag als zijnde de Sjabbat. Hoewel sommigen zullen argumenteren dat de katholieke kerk al bestond voor Constantijn, kunnen ze het feit van Constantijns invloed op de katholieke kerk niet ontkennen. Velen zullen ook wijzen naar de 'kerkvaders' en hun concilies waar tot de verandering van de zondag als nieuwe Sjabbat werd besloten en daarmee het onderwerp afdoen. Daarop kan ik slechts het volgende zeggen: Volgt u menselijke leringen en tradities of Gods Woord? Waarvoor berispt Christus de Farizeeën en Schriftgeleerden?

Markus 7:6-9

Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.

Markus 7:13

... en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Hij wees hen terecht voor het onderhouden van tradities die door hun voorvaders waren overgeleverd. Ons wordt op geen enkele manier opgedragen om kerkvaders te volgen. Ons wordt opgedragen Gods Woord te volgen.

Dus wat zegt Gods Woord nu over de Sjabbat? Nou, we weten dat de Vader ons een voorbeeld gaf door Zelf op te houden met Zijn Werk op de Sjabbat en deze te heiligen.

Genesis 2:2-3

Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, **rustte Hij op de zevende dag** van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God **zegende de zevende dag en heiligde die**, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

Het was de dag die Hij vanaf het begin apart zette, om heilig te zijn.

Exodus 31:13

U dan, spreek tot **de Israëlieten** en zeg: U moet zeker Mijn Sabbatten in acht nemen, want **dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door**, zodat men weet dat Ik de HEERE (JHWH) ben, Die u heiligt.

Laat dit even tot je inwerken

Dit een teken zijn tussen Mij en u, al uw generaties door.

Ezechiël 20:12

Ook heb Ik hun Mijn **Sabbatten gegeven, om een teken te zijn tussen Mij en hen**, zodat zij zouden weten dat Ik de HEERE (JHWH) ben Die hen heiligt.

Ezechiël 20:20

Heilig Mijn Sabbatten, zodat ze tot **een teken zijn tussen Mij en u**, zodat u weet dat Ik, de HEERE (JHWH), uw God ben.

Dus de Sjabbat werd niet alleen gegeven als een rustdag, maar ook als een teken tussen ons en de Vader. Dit is zeer belangrijk en kan niet genoeg benadrukt worden, het is een teken ter herinnering dat net zoals Hij de Sjabbat heiligde, Hij het is die ook ons heiligt! Het is de dag die Hij apart heeft gezet als herinnering voor ons zodat wij nooit vergeten, dat wij, als Zijn volk, een licht moeten zijn voor de volken. Dit was vanaf het begin de missie van Israël, Zijn volk.

Deuteronomium 4:5-6 (WV)

Ik heb u nu de voorschriften en bepalingen geleerd, zoals de HEER (JHWH) uw God mij heeft opgedragen. Handel ernaar in het land dat u in bezit gaat nemen en breng ze stipt ten uitvoer, want daaruit zal voor de volken uw wijsheid en uw inzicht blijken. Als zij al deze voorschriften horen, zullen ze zeggen: "Dat machtige volk is wijs en verstandig."

Israël moest een voorbeeld zijn, een licht voor de omringende landen, en God stelde Zijn Sjabbat in om hen te herinneren aan dat doel. Wij weten dat Israël faalde om Zijn Wet te houden, en dus faalde om dat voorbeeld en licht voor de volken te zijn. Dus zond Hij Zijn Zoon om het levend Voorbeeld voor ons te zijn, en ons te leren dat licht voor de volken te zijn.

Vergelijk de profetie uit Jesaja aangaande Christus...

Jesaja 42:6

Ík, de HEERE (JHWH), heb U geroepen in gerechtigheid, Ik zal U bij Uw hand grijpen, Ik zal U beschermen en Ik zal U stellen tot een verbond voor het volk, tot een licht voor de heidenvolken,...

Dit komt overeen met de woorden die Christus Zelf sprak.

Johannes 8:12

Jezus (Jesjoea) dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.

Laten we niet vergeten dat wanneer wij in Hem zijn, wij dat licht zijn zoals bedoeld in Deuteronomium 4:6.

Mattheüs 5:14

U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn.

Denk even na, als u een licht aanmaakt in een donkere kamer, dan valt dat licht op. Zo is het ook als je de Sjabbat onderhoudt, dan zul je opvallen en Zijn licht schijnen op diegenen om ons heen. Dus de Sjabbat is de dag die de Vader ons heeft gegeven als een teken, en dat teken is er om te helpen Zijn licht op de wereld te laten schijnen.

Velen zeggen dat de Sjabbat nooit is bedoeld voor de heidenen, maar zoals we al zagen in Numeri 15 en Exodus 12 klopt dit niet. Er is zelfs een ander vers wat dit principe verder uitlegt. Ik ben er zeker van dat je dit vers al een keer gehoord hebt, tenminste een gedeelte ervan. Heb je het volgende vers al eens gehoord? "*Mijn huis zal een huis van gebed worden genoemd*" Natuurlijk heb je dat gehoord. Het is hetzelfde vers wat Christus aanhaalt als Hij de tafels van de geldwisselaars omvergooit in de Tempel. Maar laten we eens naar de context van die quote kijken om te zien wat we vinden.

Jesaja 56:6

En de vreemdelingen die zich bij de Heere (JHWH) voegen om Hem te dienen en om de Naam van de HEERE (JHWH) lief te hebben, om Hem tot dienaren te zijn; **allen die de Sabbat in acht nemen, zodat zij hem niet ontheiligen**, en die aan Mijn verbond vasthouden: **hen** zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg, en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed. **Hun** brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op Mijn altaar. Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken.

Niet alleen voor de Joden maar voor alle volken en de vreemdelingen die zich hebben aangesloten bij Gods volk zoals Ruth. Het was en is Gods verlangen voor alle volken dat ze Zijn Sjabbat onderhouden en zich aan Zijn verbond houden. Het is Zijn verlangen voor alle volken, dat ze ingeënt worden in de edele olijfboom waaraan Paulus refereert in Romeinen 11. Maar aan welke olijfboom refereert Paulus? Om Romeinen 11 te kunnen begrijpen moeten we eerst Jeremia 11 begrijpen.

Jeremia 11:16

Een bladerrijke olijfboom, met welgevormde vruchten, had de HEERE (JHWH) u als naam gegeven.

Het is Zijn verlangen dat iedereen uit de volken van de wereld komt en deel wordt van Zijn volk. En dat doen we door Christus (de Messias)...

Efeze 2:11 -13

Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, **dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte.** U had geen hoop en was zonder God in de wereld. **Maar nu**, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

Er staat dat u **'in Christus dichtbij bent gekomen'**.

Maar waar zijn we eigenlijk dichtbij gekomen? Dat wordt allemaal vermeld in vers 12: wij zijn nu **burgers** van **Israël**, **deelgenoten** van de **verbonden**, we hebben nu **hoop** en God in deze wereld. Laten we eerst ingaan op **het burgerschap**;

Filippenzen 3:20

Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus.

Als je in Christus bent dan ben je een burger van Israël, een echte Israëliet. We worden een Hebreëer. Het woord Hebreëer betekent letterlijk "één van de andere kant (van de rivier)." of "overgestoken". Dus iemand die is overgestoken. Het maakt duidelijk wat Christus zei in Johannes 5:24.

Johannes 5:24

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan (overgestoken) in het leven.

Ten tweede: **De Verbonden**;

Jeremia 31:33

...dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE (JHWH): Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Zie je hoe het Nieuwe Verbond uitgaat van het Oude Verbond, om dat in onze harten en hoofden te printen? We zijn dus deelnemers aan de verbonden (meervoud). Het Nieuwe Verbond neemt alles dat van oudsher bekend is als "de Wet van Mozes" en plaatst dat in onze hoofden en harten.

Het is belangrijk om op te merken voor **wie** dat Nieuwe Verbond is; voor het huis van Israël, Zijn volk. Wij zijn dus ingeënt.

Dan gaan we verder met '**De Hoop**':

1 Johannes 3:2

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is.

Als we deze hoop dus hebben, waar moeten we onszelf dan van reinigen? Lees het volgende vers eens:

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

We onderhouden de Sjabbat dus uit gehoorzaamheid aan de Wet. Als een teken dat Hij aan ons heeft gegeven. En laten we Efeze 2:19 niet vergeten, waarin een duidelijke conclusie staat ten aanzien van het genoemde:

Efeze 2:19

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God.

Velen wijzen naar vers 14 en 15 en concluderen dat Christus de Wet heeft afgeschaft. Als je je verder in dat onderwerp wilt verdiepen, verwijzen we naar onze studie: "[De Paulinische Paradox, Deel 5 Efeze](#)".

De Vader gaf de Sjabbat aan Zijn volk als een **eeuwigdurende** instelling.

Exodus 31:16-17

Laat de Israëlieten dan de Sabbat in acht nemen, door de Sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten **voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE (JHWH) heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.**

De Sjabbat is ons bij het begin gegeven, de dag nadat Adam en Eva waren geschapen. Toen werd deze dag apart gezet, ofwel heilig verklaart. Dit is waarom onze Messias Jesjoea zegt dat de Sjabbat aan de mens is gegeven en niet enkel aan de Joden.

Markus 2:27

En Hij zei tegen Hen: De Sabbat is gegeven ter wille van de mens, niet de mens ter wille van de Sabbat.

De Sjabbat is gegeven als een zegen, als een gift voor de mens. De Sjabbat werd aan de mens gegeven nadat de mens was geschapen. De mens is niet geschapen voor de Sjabbat, de Sjabbat was een gift aan ons allemaal.

Wat betekent het om de Sjabbat te houden? Wat zegt de Schrift daarover, en hoe moeten we deze dag houden? Dat is een algemene vraag. En we willen je vragen het volgende te onthouden als je iemand vraagt hoe je de Sjabbat moet houden ... Je hoeft alleen maar te doen wat de Vader je zegt. Niet wat mensen zeggen. Anders zou je mensen volgen in plaats van de Vader.

Zoals altijd vragen we je ook nu om alles te onderzoeken. Er zijn zes dagen om te doen wat we zelf willen ... en er is ons één dag gegeven waarop Hij zegt dat we moeten doen wat we nodig hebben ... Wat is het enige dat iedereen in deze gehaaste wereld nodig heeft? Dat is rust, om zo dichterbij de Heer te zijn. De Sjabbat is gemaakt voor de mens, niet de mens voor de Sjabbat! De Sjabbat is geen straf, het zou een vreugde moeten zijn. Het brengt ons namelijk dichterbij onze Schepper, terwijl onze batterijen weer worden opgeladen. Laten we dus gaan kijken naar een aantal instructies die in de Schrift aan ons worden gegeven en zien waar we op uitkomen.

Laten we als eerste gaan kijken naar het meest besproken woord ten aanzien van de Sjabbat: **‘werk’**.

Deuteronomium 5:14

... maar de zevende dag is de Sabbat van de HEERE (JHWH), uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat uw slaaf en uw slavin rusten zoals u.

De volgende vraag komt vaak naar boven: Wat als ik vanwege het soort werk dat ik doe toch op Sjabbat zou moeten werken? Laat het duidelijk zijn dat we de moeilijkheid van dit onderwerp begrijpen. En we begrijpen hoe makkelijk het kan zijn voor iemand die geen werk heeft waarvan werken op de Sjabbat een onderdeel is, om de frustratie te begrijpen van iemand die daardoor de Sjabbat niet **kan** houden. We kijken op geen enkele manier neer op iemand die in zo'n situatie zit. In feite gaat ons hart naar u uit. En we bidden dat de Vader deuren zal openen in jouw werk die het voor jou mogelijk maken om te gehoorzamen aan het verlangen van je hart.

We moeten erbij opmerken dat niemand wordt gered door het houden van de Wet. We worden gered door het werk van Christus aan het kruis! We worden gered door Zijn gerechtigheid. We worden echter wel geoordeeld naar hoe wij die gerechtigheid najagen. Zoals Paulus zegt:

Filippenzen 2:12

Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven ...

Maak er ernst mee dat je dat doet; je redding bewerken met vrees en beven. Ga niet nonchalant en passief om met je redding. Doe alles wat mogelijk is om gehoorzaam te zijn. Er is een verschil tussen iemand die gehoorzaamheid nastreeft en iemand die rebelleert. Iemand die rebelleert is iemand die Gods geboden negeert, zelfs weigert. Ze zullen er voor zichzelf een hele goede reden voor hebben bedacht, feit blijft dat ze Gods eeuwige Woord weigeren. Daarentegen is degene die nastreeft, iemand die al het mogelijke doet om de geboden na te leven. Het is een kwestie van erkennen of afwijzen zoals Christus Zelf zei in Mattheüs 10:32-33. Voor meer details over dit onderwerp, verwijzen we naar onze studie: "[Erkennen of Afwijzen](#)".

Door sommigen wordt gezegd; "Wij leven in Egypte ... we kunnen niet altijd precies doen wat er van ons gevraagd wordt". Daar, zijn we het mee eens! We leven inderdaad -zo je wilt- in 'Egyptische omstandigheden'. Het is een omgeving waarin niet de Wegen van onze Vader worden gevolgd. We moeten echter opmerken dat niemand ons dwingt in deze omstandigheden te leven. We zijn waar we zijn, door onze eigen keus. Als onze gekozen levenswijze in conflict is met gehoorzaamheid, zouden we onze levenswijze dan niet moeten heroverwegen? Laten wij toe dat onze levenswijze bepaalt of we de Vader gehoorzamen, of zou gehoorzaamheid aan de Vader onze levenswijze moeten bepalen? Zouden

wij toe moeten laten, dat wereldse invloeden onze mening over wat de Vader al heeft vastgesteld in Zijn Woord, beïnvloeden?

Er bestaat geen twijfel over dat het voor mensen in de hulpdiensten moeilijk, zo niet onmogelijk is om altijd vrij te hebben op Sjabbat. Denk aan medici, politie, brandweer; mensen die dergelijk werk doen kunnen inderdaad moeilijk elke Sjabbat vrij worden geroosterd. Ik heb zelf al 28 jaar bij de politie gewerkt en kan me daarom enorm inleven met deze situatie. Er zijn beroepen die gewoon erg belangrijk zijn voor de veiligheid en gezondheid van anderen. Als iemand een hartaanval heeft op de Sjabbat, moeten we zo iemand gewoon later sterven? Of moeten ambulances en ziekenhuizen gewoon doorwerken in het belang van het redden van levens? Nogmaals, de Sjabbat is aan de mens gegeven als een zegen, niet als een vloek. Het in stand houden van het leven is altijd een belangrijkere zaak. Ja, soms kunnen de geboden met elkaar in conflict zijn vanwege de omstandigheden. Voor meer informatie over dit onderwerp, zie onze studie: "[Belangrijker Zaken](#)".

Toch hebben wij gezien dat, zelfs met dit soort werk, de Vader deuren opent, door een andere functie in dat werk mogelijk te maken, waardoor de gelovige toch in staat is om de Sjabbat te kunnen houden. Waar het op neerkomt is dat je moet openstaan voor de Vader, en je hart naar Hem uit laat gaan zodat Hij een 'deur' voor je kan openen, wat je in staat stelt Zijn Sjabbat te eren.

We moeten altijd ons best doen in ons streven naar gehoorzaamheid! Ongeacht de omstandigheden waar we tegenaan lopen. Nogmaals we kunnen niet genoeg benadrukken dat we begrijpen hoe moeilijk dit onderwerp kan zijn voor velen, vanwege hun werk, dat het simpelweg niet toelaat om altijd de Sjabbat te eren.

Dit gezegd hebbende, geloven wij dat u dit onderwerp niet gewoon naast u neer kunt leggen, omdat de Sjabbat aan ons gegeven is als een teken tussen ons en de Vader. Nogmaals wij kijken absoluut niet neer op iemand in deze positie, ons hart gaat naar je uit! Ons welgemeend gebed is dat de Vader op jouw werk een deur opent, zodat je Hem kunt gehoorzamen zoals jouw hart dat wil. Dat gezegd hebbende, als dienaren van Gods Woord, zien wij het als onze plicht om iedereen eraan te herinneren hoe **belangrijk** dit onderwerp is in Gods Woord.

Exodus 31:15

Zes dagen zal er werk verricht worden, maar op de zevende dag is het Sabbat, een dag van volledige rust, heilig voor de HEERE (JHWH). Ieder die op de Sabbatdag werk verricht, moet zeker gedood worden.

Dit is enorm, we brengen dit niet aan het licht om te beweren dat diegene die de Sjabbat breken gedood moeten worden, omdat er vandaag de dag eenvoudigweg geen Sanhedrin is dat dit mag uitvoeren. Maar we willen hiermee het serieuze karakter van dit onderwerp in de ogen van de Vader duidelijk maken. Als je meer wilt weten over hoe het systeem van de doodstraf in de Bijbel werkt, bekijk dan onze studie: "[Moeten we onze kinderen stenigen?](#)" De Sjabbat was heel belangrijk voor de Vader. Niet elke gebod leidde bij overtreding tot de doodstraf. Alleen de meest belangrijke geboden. En wetende dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag, en voor eeuwig, dan weten we dat het ook vandaag nog steeds veel voor Hem betekent.

Nu we weten hoe Hij naar de Sjabbat kijkt, zouden wij er dan ook niet zo naar moeten kijken? Denk eens over het volgende na: Zelfs voor stelen wordt niet zo'n grote straf gegeven. Maar in de ogen van de Vader moet iemand die de Sjabbat overtreedt, een ergere straf krijgen dan iemand die steelt. In de huidige maatschappij wordt iemand die de Sjabbat overtreedt niet eens gezien als een overtreder van de Wet. Zelfs niet als ze hun eigen sabbat op zondag overtreden. Terwijl iemand die een dief is tot een heel scala aan straffen kan worden veroordeeld.

In dezelfde lijn; voor moord wordt dezelfde straf opgelegd als voor het overtreden van de Sjabbat. In de ogen van de Vader verdient iemand die de Sjabbat overtreedt dezelfde straf als iemand die een moord pleegt. Dat is nogal wat en wordt veelal over het hoofd gezien. Het is voor ons moeilijk om dat principe te begrijpen, vanwege de maatschappij waarin we zijn opgegroeid en waarin we nu leven. De wegen van de Vader staan lijnrecht tegenover het begrip van de wereld om ons heen. Daardoor staan ons begrip en onze manieren vaak lijnrecht tegenover die van de Vader. Het zou ons gebed moeten zijn om dezelfde visie op de Sjabbat te krijgen als de Vader heeft, zodat we die dag kunnen onderhouden als **die dag** die Hij heeft vastgesteld als teken tussen Hem en ons, voor eeuwig. We moeten daarbij wel opmerken dat als je voor de keuze wordt gesteld om op Sjabbat overuren te maken, wij er persoonlijk van overtuigd zijn dat je die keuze zou moeten weigeren. Zelfs als je het geld nodig zou hebben. Het valt in dezelfde categorie als:

Exodus 34:21

Zes dagen moet u arbeiden, maar op de zevende dag moet u rusten. Ook in de ploegtijd en in de oogsttijd moet u rusten.

Zelfs als ze volop in de ploeg- of oogsttijd zaten, moesten ze gehoorzamen. Dat dwong hen om volledig op de Vader te vertrouwen. Ongeacht hoe goed het weer was, voor het werk wat gedaan moest worden, werd hen opgedragen om de Sjabbat te onderhouden. Ongeacht hoe dringend het was om het werk klaar te krijgen, werd ze opgedragen om gehoorzaam te zijn en de Sjabbat te onderhouden. Ongeacht hoe hard wij dat extra geld nodig hebben wordt ons opgedragen om gehoorzaam te zijn en de Sjabbat te houden, en erop te vertrouwen dat Zijn wegen hoger zijn dan onze wegen. En dat Hij degenen beloont die Hem oprecht zoeken. (Hebr 11:6)

Vergeet niet dat de Sjabbat werd gemaakt voor de mens, niet de mens voor de Sjabbat. Het is voor onze bestwil. Hij weet wat het beste is. Als wij met opzet ongehoorzaam zijn, laten we in onze daden eigenlijk zien dat wij denken dat we zelf weten wat het beste is. Daarmee plaatsen we onze autoriteit boven de Zijne en maken onszelf god.

Het is niet erg als je ermee worstelt om op de Sjabbat te moeten werken, maar het is wat anders als je er helemaal niets mee doet. We moeten niet vergeten hoe de Vader naar deze dag kijkt;

Exodus 31:14

Ja, u moet de Sabbat in acht nemen, want die is voor u heilig. Wie hem ontheiligt, moet zeker gedood worden, ja, ieder die op die dag werk verricht, die persoon moet uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten.

Exodus 31:16

Laat de Israëlieten dan de Sabbat in acht nemen, door de Sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.

Leviticus 16:31

Het is voor u Sabbat, een dag van volledige rust, opdat u uzelf verootmoedigt. Dit is een eeuwige verordening.

Maak het dus je verlangen om de Sjabbat te gehoorzamen en te houden. Maak het tot dat teken dat Hij tussen ons en Hem heeft gesteld. Zelfs als er op dit moment vanwege je werk van je wordt verwacht dat je op de Sjabbat werkt, verlang er dan naar om de Sjabbat te houden en bid er dan voor dat Hij een deur opent, zodat het voor jou mogelijk wordt om die dag te eren die Hij als teken tussen Hem en ons heeft gegeven. We zijn het er allemaal over eens dat de Vader op bijzondere manieren werkt. Als jij je hartsverlangen bij Hem brengt, en Hem wilt gehoorzamen dat zal Hij deuren openen zodat het voor jou mogelijk wordt. Onthoud, de Sjabbat is gemaakt voor de mens en niet de Sjabbat voor de mens.

Een ander punt is het helpen van je naaste op Sjabbat. We moeten ons leven vanuit een diepe liefde voor God en onze naaste leven.

Lukas 14:5

En Hij zei, terwijl Hij Zich tot hen richtte: Wie van u zal, wanneer zijn ezel of os in een put valt, deze er niet meteen uittrekken op de dag van de Sabbat?

Als je uitrust van je werk, op de Sjabbat, om daarmee de Heer te eren, moet je Hem niet onteren door de onmiddellijke nood van een broer of zus te negeren ... waarvan je die dag hoort. We moeten gewoon goed overdenken wat we definiëren als onmiddellijke nood. We moeten ons best doen onze redding iedere dag met vrees en beven te bewerken (Filippenzen 2:12). En als jij iemand ziet die de Sjabbat niet eert zoals jij denkt dat het zou moeten, bid dan voor hem/haar. Ga naar hen toe met een vriendelijke houding om hen te helpen het te begrijpen. Over niet al te lange tijd zullen alle vragen over onderwerpen zoals dit, voor een ieder van ons beantwoord worden. Maar tot die tijd moeten we er met een puur hart naar streven en ervoor bidden dat we onze redding najagen met vrees en beven. En in dit alles moet het ons verlangen zijn om de Sjabbat apart te zetten, als heilig, en te beschermen, zodat we niet toestaan ons op deze dag te focussen op wat ons behaagt of zelfs wat anderen behaagt. Vergelijk ...

Jesaja 58:13-14

Indien u uw voet van de Sabbat terughoudt, ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt; indien u de Sabbat een verlustiging noemt, opdat de HEERE (JHWH) geheiligd wordt die geëerd moet worden indien u die eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover een woord spreekt, dan zult u vreugde scheppen in de HEERE (JHWH), Ik zal u doen rijden op de hoogten van de aarde en Ik zal u voeden met het erfelijk bezit van uw vader Jakob, want de mond van de HEERE (JHWH) heeft gesproken.

Het is een dag die we moeten reserveren voor Hem, onze familie en mede-gelovigen. Het is een dag die we moeten beschermen, heiligen, apart zetten. (Exodus 20:8)

In Numeri 15:32 lezen we over een man die wordt gestenigd, alleen omdat hij hout verzamelt ... Velen zullen zeggen: 'dat klinkt wel erg streng'. Laten we ons echter afvragen waarvoor deze persoon het hout aan het verzamelen was. Als hij dit deed om warm te blijven, dan zouden wij het ermee eens zijn dat dit wel erg streng is. Maar aangezien ze in een warme woestijn waren, is de kans dat hij hout nodig had om warm te blijven erg klein. En zelfs al zou hij hout nodig hebben om warm te blijven, dan had hij dat waarschijnlijk wel voor één nacht van de burens kunnen lenen ... Grote kans dat hij zijn werk voor de volgende dag aan het plannen en voorbereiden was. Dus hield hij de dag niet apart voor de Heere, het was alsof hij de dag begon zoals iedere andere dag van de week in plaats van deze dag werkelijk apart te zetten.

Hoe zit het met kopen op de Sjabbat? Iemand anders voor je laten werken op de Sjabbat? Dit was één van de redenen waarom het zuidelijke Koninkrijk in ballingschap moest naar Babylon zoals Nehemia vermeldt. Ten eerste ...

Nehemia 10:31

Als de volken van het land **op de Sabbatdag** hun waren en allerlei soorten graan zullen brengen **om te verkopen**, dan zullen wij dat niet op de Sabbat of op een andere heilige dag van hen aannemen.

Laten we nu drie hoofdstukken verder kijken ...

Nehemia 13:16 -17

Ook woonden er Tyriërs, die vis aanvoerden en allerlei koopwaar die zij **op de Sabbat** aan de Judeeërs en in Jeruzalem **verkochten**. Toen riep ik de edelen van Juda ter verantwoording en zei tegen hen: **Wat is dit voor een wandaad die u verricht, waardoor u de Sabbatdag ontheiligt?**

Let op de ernst van de zaak, en hoe Nehemia hun aanspreekt op het breken van de Sjabbat. Hij zegt dat het slecht of kwaad is, ja zelfs werkelijk ontheiligen. Zou dit ook niet onze kijk moeten zijn op het breken van de Sjabbat? Hoe gemakkelijk zorgt de wereld om ons heen ervoor dat we niet meer op onze hoede zijn, waardoor we het teken dat de Vader ons gaf tussen Hem en ons niet beschermen? We gaan verder met Nehemia 13:18

Nehemia 13:18-20

Deden uw vaders niet evenzo? En vervolgens bracht onze God al dit kwaad over ons en over deze stad. En u voegt nog eens toe aan de brandende toorn over Israël door de Sabbat te ontheiligen! Het gebeurde, toen de poorten van Jeruzalem hun schaduwen afwierpen, vóór de Sabbat, dat ik zei dat de deuren gesloten moesten worden, en ik zei dat zij ze niet mochten openen tot na de Sabbat. Ik plaatste een aantal van mijn knechten bij de poorten, zodat er geen last zou binnenkomen op de Sabbatdag. Toen overnachtten de handelaars en de verkopers van allerlei koopwaar buiten Jeruzalem, een keer of twee. Ik waarschuwde hen en zei tegen hen: **Waarom overnacht u bij de muur? Als u dat nog eens doet, zal ik de hand aan u slaan!** Vanaf die tijd kwamen ze niet meer op de Sabbat.

En u moet weten dat toen hij [Nehemia] zei dat hij hun de handen zou opleggen, hij het niet over gebed had ... Velen zeggen dat het niet uitmaakt als je op Sjabbat naar de winkel gaat om iets te kopen, omdat de winkel toch al open is. Die mensen werken toch al. De mensen werken toch al of ze nu gaan of niet. Dus wat maakt het uit? Dan moeten we onszelf de volgende vraag stellen: wiens licht ben jij dan op de wereld om je heen aan het schijnen? Zou je het licht van gehoorzaamheid laten schijnen volgens Christus' voorbeeld voor ons? Of het licht van ongehoorzaamheid? Probeer jij deel te zijn van de oplossing of ben je deel van het probleem?

Vergeet niet ...

Deuteronomium 5:14

...maar de zevende dag is de Sabbat van de HEERE (JHWH), uw God. **Dan zult u geen enkel werk doen**, u, noch uw zoon, noch uw dochter, **noch uw slaaf, noch uw slavin**, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat **uw slaaf en uw slavin** rusten zoals u.

Velen zeggen dan, ik heb geen dienaren, en dat kan goed kloppen, maar als wij ergens iets kopen dan betalen we die persoon om ons te dienen, en daarmee is die persoon op dat moment even onze dienaar. Wij laten dat individu dan voor ons werken, en de Vader zegt dat dit niet hoort op een Sjabbat.

Ik heb ook mensen gehoord die beweren dat dit alleen geldt als je in Jeruzalem woont, en dan refereren ze naar de verzen uit Nehemia. Maar de Schrift is er duidelijk over dat dit niet het geval. Lees maar eens...

Leviticus 23:1-4

De HEERE (JHWH) sprak tot Mozes: "Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De Feestdagen van de HEERE (JHWH), die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. Dit zijn Mijn Feestdagen: Zes dagen mag er werk verricht worden, maar op de zevende dag is het Sabbat, een dag van volledige rust, een heilige samenkomst. Geen enkel werk mag u doen. Het is in al uw woongebieden een Sabbat voor de HEERE (JHWH). Dit zijn de Feestdagen van de HEERE (JHWH), de heilige samenkomsten, die u op hun vastgestelde tijd moet uitroepen."

Dus in al onze woongebieden moeten we de instructies van onze Vader opvolgen aangaande de Sjabbatdag. Waarom zou die ene dag -die voor ons gemaakt is- niet noodzakelijk zijn buiten Jeruzalem? Zou het niet logisch zijn dat die ene dag -die ons gegeven is als een teken- door ons heen tot een teken/getuigenis voor de volken zou zijn? Voor hen die buiten Jeruzalem wonen?

Je kan verwachten dat de wereld de Sjabbat niet volgt. Maar, volgen wij hen of volgen we onze hemelse Vader en schijnen wij Zijn licht?

Heb je het onze Vader gebed al eens goed overdacht?

"...Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde."

Het is Gods wil dat overal alle mensen berouw tonen en in Zijn wegen gaan wandelen. En Hij verlangt van ons dat wij Zijn licht laten schijnen op hen. Zodat we niet een deel van het probleem zijn, maar van de oplossing. Dus onthoud: wij moeten niemand onze dienaar of dienares maken op de Sjabbat.

Dit roept de volgende vraag op: hoe zit dat dan met on-line aankopen op de Sjabbat? Want in werkelijkheid is er niemand aan het werken, het is simpelweg een transactie die gedaan wordt ... die normaal gesproken pas de volgende maandag wordt verwerkt. Met dit thema kun je twee kanten op, dat is afhankelijk van je gesprekspartner. Eerlijk gezegd vinden wij dat je dat met de Vader moet uitwerken.

Tenzij een aankoop een absolute noodzaak is door onvoorziene omstandigheden, of zo je wilt "de os uit een put trekken..." vermijdt mijn familie alle aankopen op die dag, voornamelijk gebaseerd op het al eerder genoemde vers uit Jesaja

Jesaja 58:13-14

Indien u uw voet van de Sabbat terughoudt, ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt; indien u de Sabbat een verlustiging noemt, opdat de HEERE (JHWH) geheiligd wordt die geëerd moet worden indien u die eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover een woord spreekt, dan zult u vreugde scheppen in de HEERE (JHWH) ...

Als je on-line aankopen doet, tenzij je weet dat de persoon aan de andere kant jouw bestelling niet verwerkt op de Sjabbat, is de kans groot dat jouw transactie ervoor zorgt dat er enigerlei vorm van werk zal plaatsvinden. Wij begrijpen dat er vele standpunten zijn over dit thema, en wij claimen absoluut niet de antwoorden hiervoor te hebben. Dit is gewoon onze overtuiging en wij bidden dat jij de Vader volgt zoals jij gelooft dat Hij jou leidt.

En hoe zit het dan met de sjabbatsreis? Er zijn verschillende mensen (die geen Torah volgen) die tegen mij zeiden dat ik niet verder mag reizen dan een sjabbatsreis op de Sjabbat. Ik vraag hun dan waar je dat kunt vinden in de Wet. Het gebruikelijke antwoord luidt dan ongeveer ..."Nou dat weet ik niet ... maar ik weet dat het er staat..." Dit is een perfect voorbeeld van iemand die mensen aanhaalt en niet de Schrift. Nergens in de Torah [de Wet] vinden we een instructie over een sjabbatsreis, die staat er gewoonweg niet.

Waar komt die zin vandaan?

Handelingen 1:12

Toen keerden zij terug naar Jeruzalem, van de berg die de Olijfberg genoemd wordt, die vlak bij Jeruzalem is en daar **een sabbatsreis** vandaan ligt.

Het gezegde 'een sjabbatsreis' komt uit de mondelinge leer van de Farizeeën, later bekend als de Talmoed. Sommigen verwijzen naar dit Schriftgedeelte en zeggen dat de discipelen zich aan de Wet hielden in gehoorzaamheid aan de Sjabbat. In dit gedeelte wordt echter slechts een in die dagen gangbare aanduiding van afstand gebruikt. Het betekent niet dat de discipelen zich aan een Farizeese traditie hielden. De Farizeeën zeggen dat het lopen van meer dan als 1,6 km als werk wordt gezien. Maar een 80-jarige of een 20-jarige marathonloper zien 1,6 km (1 mijl) toch echt anders in de context van werken. Dit zou heel goed de reden kunnen zijn waarom Jahweh niet precies heeft vastgelegd wat rust op de Sjabbat precies inhoudt. We moeten natuurlijk altijd lopen, ook al is het naar het toilet. Maar we moeten oplettend en wijs zijn dat we ons niet teveel hoeven in te spannen op de Sjabbat. We moeten ook beseffen dat de mondelinge wet spreekt over lopen en het niet heeft over autorijden. Het besturen van een auto is voor de meesten helemaal niet inspannend. Hoe dan ook, nergens in de Wet vinden we een specifieke instructie over de sabbatsreis. Ook vinden we nergens dat de discipelen zich aan zo'n

instructie houden ... die geen enkele basis heeft in het Woord van God. Het is gewoon een traditie van mensen. We vinden wel het volgende vers:

Exodus 16:29

Zie omdat de HEERE (JHWH) u de Sabbat gegeven heeft, daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn **plaats (maoEQom)** blijven. Niemand mag er op de zevende dag vanuit zijn **verblijfplaats (maoEQom)** op uit gaan!

De Farizeeën wilden bepalen hoever iemand zich kon verplaatsen op Sjabbat, zonder Exodus 16:29 te breken. Dus kwamen ze met de sjabbatsreis wat ongeveer 1.6 kilometer was. Maar de Wet van God is niet zo specifiek. Het idee dat Jahweh wil overbrengen is dat we niet moeten werken. Dus moeten we niet zover reizen dat we er moe van worden en onszelf belasten met reizen. Daarom moet iedere reis op Sjabbat als licht ervaren worden, niet als belastend. De Sjabbat draait om rust. Exodus 16:29 wil zeggen dat we op die dag in onze omgeving moeten blijven. Dit betekent dat we ons kunnen verplaatsen tenzij de reis ongebruikelijk of vermoeiend is. We moeten ook bedenken in welke context dit gebod werd gegeven. In die tijd moest men zelf lopen of een dier gebruiken voor het transport. Wij moeten rusten en ook onze dieren. Vandaar het gebod om niet te ver te lopen zodat we onze rust niet verstoren, of onze dieren niet kunnen rusten. Maar heeft een auto rust nodig? Nee, dus moet je heel goed de context en de bedoeling kennen van een gebod, zoals die aan ons zijn gegeven in het Woord.

Hier is een ander voorbeeld van hoe de mondelinge wet ons begrip vertroebelt ... hoe Jesjoea, in de ogen van de Farizeeën, de Sjabbat 'overtreedt'.

Johannes 5:18

Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen het gebod van de Sabbat brak, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijk aan God maakte.

Hier zien we dat Jesjoea ervan wordt beschuldigd de Sjabbat te overtreden. Maar wat deed hij volgens hen dat een overtreding zou zijn? De context is het verhaal van de verlamde die door Jesjoea wordt genezen, en die de opdracht krijgt om op te staan en zijn matras te dragen. In de ogen van de Farizeeën overtreedt Hij hiermee de Sjabbat op twee manieren:

- Genezen op de Sjabbat.
- Iemand opdragen zijn matras te dragen.

Beide zijn een overtreding van de aanvullende geboden van de Farizeeën. Maar let alstublieft op, het waren de **aanvullende** geboden van de Farizeeën die werden overtreden en niet de Wet van God. Deze extra geboden werden in het begin toegevoegd met de beste bedoelingen. Ze moesten Gods volk helpen om **niet eens in de buurt te komen** van een overtreding van de Wet van God. Als een soort hekwerk. Het moest hen op een veilige afstand van ongehoorzaamheid houden. Maar deze extra geboden werden door de leiders uiteindelijk tot dezelfde status verheven als de Wet van God. Daarom zei God:

Deuteronomium 4:2 (WV)

Aan wat ik u voorschrijf, mag u **niets toevoegen** en **niets afdoen**; u moet de geboden van de HEER (JHWH) uw God, die ik u geef, onderhouden.

Ten aanzien van het onderwerp 'genezen op de Sjabbat' zette Jesjoea een aantal zaken, zoals de Farizeeën die toepasten, op hun plaats. Vergelijk het volgende:

Lukas 13:10 -17 (WV)

Eens gaf Hij op Sabbat onderricht in een synagoge. Daar bevond zich een vrouw die al achttien jaar leed onder een geest die haar ziek maakte. Ze liep krom en was niet in staat zich op te richten. Jezus zag haar en sprak haar aan. 'Vrouw', zei Hij, 'u bent van uw kwaal verlost.' Hij legde haar de handen op en onmiddellijk rechtte ze haar rug, en ze prees God. Geërgerd, omdat Jezus op Sabbat iemand genezen had, zei de voorzitter van de synagoge tegen de menigte: 'Zes dagen zijn er om te werken. Dan kunt u komen om u te laten genezen, niet op Sabbat.' De Heer gaf hem dit antwoord: 'Huichelaars! Ieder van u maakt toch op Sabbat zijn os of ezel los van de voerbak om hem te drinken te geven? Moest deze dochter van Abraham dan op Sabbat niet losgemaakt worden van de boeien waarmee de satan haar al achttien jaar geleden heeft vastgebonden?' Toen Hij dat zei stonden al zijn tegenstanders beschaamd en verheugde de hele menigte zich over alle prachtige dingen die door Hem tot stand kwamen.

Mensen hebben veel veronderstellingen met betrekking tot de Sjabbat, en alle andere geboden van God. Het probleem hiermee is dat veel veronderstellingen zijn gebaseerd op menselijke regels die door de eeuwen heen zijn overgedragen, en niet op Gods Woord. Wij vragen jou daarom om bewustwording ten aanzien van wat je gelooft. Wees er zeker van dat het gebaseerd is op de Schrift en niet op traditie. Terwijl veel mensen de hedendaagse Joden zien als volgers van de Torah, inclusief het houden van de Sjabbat, moeten we begrijpen dat de meeste hedendaagse Joden nog steeds de door mensen toegevoegde mondelinge geboden volgen waar onze Messias tegen onderwees.

Als er een meningsverschil is over welk vers dan ook, dan is dat niet erg, want we kunnen allemaal leren en groeien met dat vers als vertrekpunt. We baseren ons dan tenminste op de Schrift en niet op iets uit overleveringen van de 'kerkvaders'. We zouden ernaar moeten streven te groeien in het Woord van God en niet in het woord van mensen. Nogmaals, als er een verschil van mening is over een vers, dan is dat niet erg. Ik heb eens horen zeggen dat we allemaal onderweg zijn, zolang we blijven luisteren, leren en volgen. Zolang we een nederig hart hebben voor de Vader, zal Hij ons leiden in Zijn waarheid.

Hoe zit het met reizen op de Sjabbat? Ik heb een vriend die vanwege zijn werk af en toe in het weekend van huis is. Hij zorgt ervoor dat het 'Niet Storen-bordje' de hele Sjabbat op zijn deur hangt, om er zeker van te zijn dat niemand zijn kamer komt schoonmaken. Hij doet extra moeite om ervoor te zorgen dat hij niemand voor zich laat werken op de Sjabbat. Het is ongetwijfeld beslist niet makkelijk, maar het is niet onmogelijk.

Niet lang geleden werd ons een goede vraag voorgelegd die luidde: 'Hoe moet een huisvrouw rusten op de Sjabbat? Het is haar werk om voor de kinderen te zorgen. Hoe kan zij dan het gevoel krijgen dat er een dag van rust is die apart is gezet van de overige dagen van de week?' Er werden in dat gesprek enkele suggesties gedaan en besproken. De conclusie was dat er nog steeds voor de kinderen en de dieren gezorgd moet worden. Mensen eten echter ook op de Sjabbat. Maar ... het toilet hoeft echter niet gepoetst te worden, de was kan wachten en vloeren hoeven niet te worden geveegd. Het beste is om samen te werken en zoveel mogelijk proberen te doen gedurende de week, dan heb je de Sjabbat vrij om van je kinderen te genieten. Genoeg tijd voor spelen, verhalen, kunst maken enz. Een dag om je op de Heer en je familie te richten zonder de 'bezigheden' van werk. Wat is nu nog een betere manier om de liefde van Jahweh aan je kinderen te leren dan vreugde te scheppen in hen. De afwas kan wachten, het

bed kan onopgemaakt blijven, er is geen reden om je druk te maken om kleinigheden. Vooruitplannen en meehelpen tegen het eind zorgt ervoor dat de Sjabbat een geweldige dag is voor iedereen!

We moeten nooit vergeten dat de Sjabbat traditioneel een dag is om met andere gelovigen samen te komen en Bijbelstudie. We lezen in het Nieuwe Testament dat zowel onze Messias en Paulus vaak de gewoonte hadden om op de Sjabbat naar de synagogen te gaan. Dus waarschijnlijk had elke schrijver van de Bijbel ook deze gewoonte.

Moeten we daarom op de Sjabbat samenkomen? Nee. Onze Messias heeft bijvoorbeeld 40 dagen alleen doorgebracht in de woestijn. Hij had daardoor een hele tijd geen samenkost. Wij weten dat onze Messias het Sjabbat gebod niet heeft overtreden en zondigde. Voor meer informatie hierover, bekijk onze studie: "[Hebreeuwse herkomst van heilige samenkost](#)".

Maar het is een goede gewoonte om met andere gelijkgestemden samen te komen op de Sjabbat. Je bent toch al aan het rusten. Waarom dan niet het Woord gaan bestuderen met je vrienden? Dit is waarschijnlijk waarom het een gewoonte is geworden om op de Sjabbat samen te komen. Dit is waar we samen leren en groeien, we delen onze zegeningen en noden van de afgelopen week. Dit is waar we leren om het 'ene lichaam' te worden zoals Paulus vermeld in 1 Korinthiërs 12.

Niemand kan goed gedijen op een eiland, we zijn allemaal geschapen met de behoefte om samen te zijn met anderen. Op de Sjabbat kunnen we deze behoefte leren begrijpen, we mogen leren dat we allemaal verschillende perspectieven hebben op Gods Woord. Sommige zijn correct en andere zijn fout, zo leren we allemaal.

Spreuken 27:17 (NBG)

[Zoals men ijzer met ijzer scherpt, zo scherpt de ene mens de ander.](#)

We komen mensen tegen die ertegenaan lopen dat ze geen gelijkgestemde gelovigen in hun omgeving kennen, zodat het moeilijk zo niet onmogelijk wordt om samen te komen met andere gelovigen. We weten dat er mensen zijn die samenkomsten online volgen. Hoewel we erkennen dat dit zeker beter is dan niets, willen we je toch vragen daar geen genoegen mee te nemen. Stop niet met zoeken naar andere gelovigen in jouw omgeving. Mensen on-line ontmoeten is fijn maar er gaat niets boven elkaar in levende lijve ontmoeten. Als je gelovigen bij jou in de buurt wilt ontmoeten, die net als jij de Sjabbat willen eren, dan moedigen we je aan om naar onze website te gaan, [119 Ministries.nl](http://119Ministries.nl). Klik op 'contact' en daarna op 'Hebrew Roots Map Europe' voor gemeentes en samenkomsten. Als je dit doet, wees dan altijd voorzichtig en gebruik je eigen onderscheidingsvermogen. Wij kunnen namelijk niet zelf elke samenkomst beoordelen die op deze kaart wordt aangegeven. Zelfs als er nu niemand bij jou in de omgeving is, willen we je toch vragen om jouw gegevens achter te laten. Zo kunnen anderen die iemand in jouw omgeving zoeken jou straks vinden! Onthoud dat het een dag is voor een heilige samenkomst. Dus maak het tot jouw doel om dat na te streven, uit gehoorzaamheid aan de Vader, en zo de Heer het wil zal je spoedig iemand in jouw omgeving vinden.

Na dit alles gezegd te hebben: Wanneer is de Sjabbat?

Een Bijbelse dag is van zonsondergang tot zonsondergang, dus de Sjabbat is van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang. Sommigen argumenteren dat niemand echt kan weten wat precies de zevende dag is, dus beweren ze dat we elke dag tot Sjabbat kunnen maken ... omdat we niet precies

kunnen weten welke dag de zevende dag is. Wij weten echter dat Jesjoea de geboden van God moest opvolgen, in overeenstemming met de Wet van God, om zondeloos te kunnen zijn. Je hoeft niet lang te onderzoeken om vast te stellen dat volgelingen van Jesjoea uit de 1ste eeuw, net als Hem, op zaterdag de Sjabbat hielden. Het was de katholieke kerk die de rustdag verplaatste naar de eerste dag van de week en zo iedereen dwong om de zevende dag Sjabbat op te geven zoals die als voorbeeld was gegeven door de discipelen en degenen die hen volgden. Alleen al het feit dat sommigen beweren dat zondag de 'nieuwe sjabbat' is vanwege de opstanding zou een extra aanwijzing moeten zijn dat zaterdag de zevende dag is. Er is echt maar weinig onenigheid over **dit** punt van de Sjabbat. Voor meer informatie over welke dag van de week de Sjabbat is raden we onze studie aan: "[Het Tijdstip van de Sjabbat](#)"

Er zijn enkele mensen die de Maansabbat houden. Voor meer informatie hierover hebben we de volgende studie: "[Maansabbat onthuld](#)"

Let op; als de Sjabbat na de opstanding onbelangrijk was geworden in de ogen van de Vader, waarom zegt Jesjoea dan tegen Zijn volgelingen, die in de eindtijd in Judea zouden leven, dat ze moesten bidden dat hun vlucht niet **op de Sjabbat** zou zijn? (Mattheüs 24:20) Waarom zou je naar de Sjabbat refereren in een toekomstige gebeurtenis als het echt onbelangrijk zou zijn? Zoals het er nu voor staat, zien we dat het vandaag de dag nog even belangrijk is voor de Vader als in het begin. Het is het teken dat Hij gegeven heeft tussen Hem en ons!

Ezechiël 20:12

[Ook heb ik hun Mijn Sabbatten gegeven, om een teken te zijn tussen Mij en hen, zodat zij zouden weten, dat Ik, de HEERE \(JHWH\) ben Die hen heiligt.](#)

Het is het Verbond wat Hij ons heeft gegeven:

Exodus 31:16

[Laat de Israëlieten dan de Sabbat in acht nemen, door de Sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.](#)

Laten we ernaar streven om dat Verbond met de Vader te vernieuwen, zodat niemand er nog aan twijfelt aan Wie wij toebehoren. Laten we niet vergeten dat de Sjabbat weer zal worden onderhouden als Christus teruggekomen is, zoals in Jesaja wordt vermeld.

Jesaja 66:23 (WV)

[Van nieuwe maan tot nieuwe maan, van Sabbat tot Sabbat, komt al wat leeft om voor Mij neer te buigen', zegt de HEER \(JHWH\).](#)

Feit is dat Jesaja en Micha beiden laten zien dat in die dagen de Wet wordt geleerd, de hele Wet. Dat is inclusief de Sjabbat. Vergelijk:

Jesaja 2:3 (ook in Micha 4:2)

[Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE \(JHWH\), naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal **de Wet \(Torah\)** uitgaan, en **het Woord van de HEERE \(JHWH\)** uit Jeruzalem.](#)

De Wet werd dus nageleefd vóór het kruis en zal blijkbaar ook ná Zijn wederkomst worden gevolgd. Is het dan ook maar enigszins logisch dat de Vader de Wet in de periode daartussen zou opschorten? Natuurlijk niet! Toen ik dit onderwerp een keer met een vriend aan het bespreken was reageerde hij als volgt: "Maar het komt helemaal niet goed uit om op zaterdag naar de kerk te gaan of om het als zodanig te vieren". Het enige wat in mijn hart opkwam was: dus nu dienen we God als het gelegen is en niet uit gehoorzaamheid. Wij moesten denken aan het vers in 1 Kronieken 21:24

1 Kronieken 21:24

Toen zei koning David tegen Ornan: Nee, ik wil het beslist voor de volle prijs kopen, want ik wil niet wat van u is voor de HEERE (JHWH) nemen, zodat ik een brandoffer breng dat niets kost.

Dien jij God op jouw voorwaarden? Of op Zijn voorwaarden? Dien jij Hem als het jou uitkomt? Of in gehoorzaamheid?

Laten we eerlijk zijn, de Sjabbat eren is niet populair in een wereld die verkondigt dat we steeds maar méér moeten verdienen. We moeten nog meer hebben. We leven in zo'n snelle maatschappij dat het vreemd lijkt om een dag niets te doen. Maar het is echt voor ons welzijn; de Sjabbat leert ons om stil te zijn voor de Heer, ons hart te laten kalmeren en te luisteren.

Velen vragen wat ze moeten doen met de Sjabbat. Wij kunnen die vraag niet voor hen beantwoorden en dat willen we ook niet. Maar we kunnen wel delen wat onze families bij 119 Ministries doen, in de hoop je wat ideeën te geven die voor jou en jouw familie kunnen werken ... of je andere ideeën te geven. Maar eerst wil ik je bekennen dat het voor mij en mijn vrouw in het begin ook moeilijk was om te wennen aan het vieren van de Sjabbat, omdat we, zo je wilt, "in Egypte leven". We waren aan die levensstijl gewend, snel, altijd in beweging, werken voor het weekend.

Ik kan me herinneren dat toen mijn gezin de Sjabbat ging eren dit heel vreemd voor ons was. We waren gewend overal heen te gaan, dit of dat te kopen, rond het huis te werken; gewoon doen wat iedereen doet. Weet je, na een paar Sjabbatten wat lezen en rusten, merkten we dat we een beetje duimen zaten te draaien en dachten: "Wat nu?" Het simpele feit dat we met de invulling aan het worstelen waren maakte duidelijk hoezeer we waren ingeburgerd en niet apart gezet! Dit was het bewijs dat onze levens waren opgegaan in de wereld om ons heen. Maar we zouden nu echt niet meer willen ruilen! Het is werkelijk de enige dag die echt apart is gezet. Bij ons is het nu traditie om uit te slapen op de Sjabbat. Nadat we wakker zijn geworden doe ik altijd een Bijbelstudie met de kinderen, soms spelen we de verhalen die we lezen zelfs na. Als je kleine kinderen hebt, kun je kleurplaten gebruiken die over de Bijbelstudie gaan. Kleur met hen mee. Daarna kun je de kleurplaten ophangen in huis. De meeste mensen die bij 119 Ministries werken, wonen in verschillende gebieden. Maar vrijwel iedereen van ons komt op de Sjabbat samen als een groep.

Er zijn veel dingen die je kunt doen om er een speciale dag van te maken voor jou en je gezin. Wij bidden dat de Vader je zal helpen om dat in het bijzonder te doen; om er een speciale dag van te maken, apart gezet voor Hem. Zodra je dat doet, zullen anderen het raar vinden dat je zoveel moeite doet om niet naar de winkel te gaan. Dat je er een rustdag van maakt en geen klusjesdag. Dat je er een dag van maakt die apart gezet is. En geloof me als ik zeg dat je met het eren van de Sjabbat op zult vallen in de ogen van anderen. Maar, dat is toch wat we moeten doen?!

Het is ons gebed dat je gezegend werd door dit onderwijs. Denk eraan om altijd alles te toetsen. Sjalom!

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net
(Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh je mag zegenen in jouw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland WEBSITE:
www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)